

som det ærede Medlem fra Ringkøbing foreslog, men jeg anser den, som sagt, for at være overflødig.

Slengerik: Jeg kan ogsaa anbefale Lovforslaget om at nedsætte den nævnte Kommission. Det glæder mig, at jeg i meget kan erklære mig enig i det, der blev sagt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), naar han talte om Muligheden af, at den Tid, der kommer, vil kræve en anden Ordning af Militærvæsenet ogsaa her i Danmark. Det glæder mig, at det ærede Medlem har Øjet aabent derfor. Jeg antager, at han i saa Henseende tolker sit Partis Meninger, og jeg kan derfor tænke mig Muligheden af en frugtbar Forhandling i den foreslaede Kommission. Derimod er jeg selvfølgelig ikke enig i, hvad det ærede Medlem fremsatte med Hensyn til, hvorvidt den Militærordning, vi fik i 1909, passer for vort Land eller ikke. Det ærede Medlem gennemførte denne Ordning, jeg stemte imod den, vi saa den Gang forskelligt paa den, og vi ser vel ogsaa forskelligt paa den endnu, men nu er det jo Fremtiden, det gælder, og der giver det ærede Medlems Udtalelser mig noget Haab om, at ikke alene han selv, men ogsaa hans Parti har Øjet aabent for, at den Tid, der kommer, vil kræve noget andet i militær Henseende end den Ordning, vi hidtil har levet under. Først vil Kommissionen forhandle derom, og senere vil Rigsdagen faa Sagen til Afgørelse. Der er da maaske en Mulighed for, at vi kan naa til Enighed om denne Sag. Jeg tror just ikke paa, at det vil lykkes at skaffe Ro om Militærspørgsmaalet her i Danmark. Det er sikkert et Spørgsmaal, der griber dybere ned, saa at man ikke kan nøjes med at betragte det som en rent faglig Afgørelse, der skal træffes, og mene, at naar Afgørelsen er truffet, skabes der Ro. Jeg tror tværtimod, at de Anskuelser, der giver sig til Kende paa det militære Omraade, bundet dybt i forskellige Anskuelser paa det politiske Omraade i Almindelighed, og den Tid er vistnok meget fjern, hvor man kan tænke sig, at der bliver Ro om denne Sag paa en saadan Maade, at de forskellige Meninger paa dette Omraade ikke kommer til at brydes. Hvad det ærede Medlem sagde med Hensyn til de Opgaver, som Kommissionen mulig kunde have ud over de Opgaver, der er nævnte i Forslaget, skal jeg ikke komme dybt ind paa. Hvis Forslaget kommer i et Udvalg, vil der jo der

være Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal.

Jeg kan slutte mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) og ogsaa udtale mig for, at Underofficererne faar Adgang til at blive Medlemmer af Kommissionen; ikke af den Grund, at jeg just tror, at Underofficererne har en anden Mening om de militære Spørgsmaal end Officererne, men af den Grund, at vi gerne skulde bort fra den Anskuelse, at Hæren, det er Officererne, og Flaaden, det er Officererne, og at Underofficererne slet ikke kender noget til det. Jeg ønsker det ogsaa af den Grund, at jeg mener, vi gerne skulde ind paa i saa høj Grad som muligt at ligestille Officer- og Underofficerer for saa vidt, som de skal have samme Adgang til at ytre deres Anskuelse om de Sager, som de mener de er særlig kendte med, og det vilde være ganske urigtigt at foretrække Officerer som Talerør fremfor Underofficerer. Om Underofficererne kommer med paa den Maade, at man beholder Tallet 4, 2 tilforordnede fra Hæren og 2 fra Flaaden, og saa tager den ene fra Officerernes og den anden fra Underofficerernes Rækker, eller om man i Stedet ønsker at have dobbelt saa mange tilforordnede, kan være mig ligegyldigt, det er ikke det, det kommer an paa. De tilforordnede faar jo ikke Stemmeret, men man faar Lejlighed til at spørge dem og søge Oplysninger hos dem, hvis man mener, at saadanne Oplysninger er ønskelige.

Foruden den væsentlige Forskel, der er mellem den Lov, vi fik i 1902, hvorved den afdøde Forsvarskommission blev nedsat, og det nuværende Lovforslag med Hensyn til den Opgave, der tildeles Kommissionen, er der ogsaa en anden Forskel, som jeg er glad for. Det her foreliggende Forslag indeholder nemlig ikke det Paa-bud om Hemmelighedskræmmeri, der fandtes i Loven af 1902. Den Gang var det forbudt at nævne noget som helst af, hvad der foregik i Forsvarskommissionens Forhandling. Jeg kan godt forstaa, at man i Overensstemmelse med, hvad der er Skik og Brug, selv om det egentlig ikke er saa strengt nødvendigt, kræver, at der bevares en vis Diskretion med Hensyn til Militærvæsenet, det skal helst være saa hemmeligt som muligt, for at ikke de andre Lande skal faa vide, hvorledes Militærvæsenet i vort Land er indrettet. Jeg antager dog ikke, at vi er saa frygtelige, at Folk vilde blive saa forfærdelig bange for os, selv om de fik at vide, hvorledes vort Militærvæsen er